

Pumpen, der transporterer borevæske og isspåner op til spånekammeret.

Borehovedet med de 3 knive, der skærer iskernen fri.

Motor- og elektroniksektion.

Skøjtesektionen, der ved hjælp af 3 skarpe blad-fjedre forhindrer borets øvre dele i at rotere.

Spånekammeret. Borevæsken løber gennem det hule skaft og genbruges, mens et finmasket net holder isspånerne tilbage i spånekammeret.

Kernerøret. Iskernen glider op i kernerøret. Når kernerøret roterer, hjælper spiralerne på ydersiden med at pumpe borevæske og spåner væk fra borehovedet.

Iskerneboret (i midten) og et nærmere kig på nogle af delene. Kernerøret og spånekammeret er forkortet på tegningen, og det ydre borerør (grønt) er delvis fjernet, så borets indre kan ses.

Spåner

En meter iskerne vejer ca. 7 kg, og undervejs produceres der ca. 6 kg spåner. Spåner og borevæske transporteres op mellem det ydre borerør og kernerøret, der er udstyret med spiraler, der hjælper med at pumpe når kernerøret roterer. Pumpen driver væske og spåner op i spånekammeret, hvorfra væsken løber gennem et filter og retur gennem et hult skaft.

Læs mere

om iskerneboringer på isogklima.dk/nfa-boring

1000 gange op og ned på 3 somre

Der boret i gennemsnit omkring 3 meter iskerne pr. gang, og selve boringen tager kun ca. 15 minutter. Men fordi boret skal falde ned til bunden gennem borevæsken og skal trækkes op igen, og fordi boret skal tømmes for is og spåner, inden det sendes ned i dybet igen, tager det – alt efter dybden – i alt fra ½ til 3 timer at bore et stykke iskerne. Derfor går der omkring 3 somres arbejde med at gennemføre de ca. 1000 boringer, der skal til, før hele den kilometerlange iskerne er hentet op fra dybet.